

men Bishøb, at det forholder sig saaledes, som jeg skal angive. Jeg er ikke selv Spiller i Classelotteriet, og jeg har derfor havt noget større Banskelighed, end de Herrer, der ere Spillere i det, vilde have for at komme til at see, hvor simpelt Sagen hænger sammen. Vort Lotteri er indrettet paa den besynderlige Maade, at de Bagtal, der udtrækkes ved hver af Trækningerne i de første 5 Classer, gaae fuldstændigt ud af de paafølgende Trækninger, saa at altsaa enhver Spiller, der har en Seddel, paa hvilken der er kommet et udtrukket Bagtal, hvad enten han derved opnaaer nogen Gevinst eller ikke, mister denne Seddel; hvis han vinder, faaer han naturligtvis Gevinsten som Vederlag, men han udelukkes paa Grund af Seddelens Udgaalen af den fortsatte Deeltagelse i Spillet. Planen fastsætter dernæst tillige, at enhver Spiller, hvis Bagtal er udtrukket, skal have et Friløb til den næste Klasse. I det Planen nu berhos gaar ud fra, at det Tilfælde kan indtræffe, at Finantsministeriet ikke er i Besiddelse af det tilstrækkelige Antal af Friløbder for at kunne gjøre det muligt for vedkommende Spillere at vedblive — jeg behøver ikke at sige de ærede Lotterispillere, at det, som man egentligt interesserer sig for, er at komme i 6te Klasse, hvor der er den største Gevinst og de største løkkende Indtægter at opnaae — siger den: Hvis I ikke kunne faae Friløbder, saa skulle I i Stedet derfor modtage den Betaling, der maa erlægges for et saadant Løb, som man kalder et „Kjøbeløb“, til den følgende Klasse i Lotteriet, hvilken Betaling altsaa vil være 5, 9 eller 14 Rbd., efter hvad det nu er for en Klasse, der er Tale om. Spillerne ere nu ganske vist kun meget lidet fornøiede med, at de, istedetfor fremdeles at deeltage i Spillet, skulle modtage den nævnte aldeles ubetydelige Betaling; men i Virkeligheden — jeg har spurgt flere Spillere derom — indtrækker det heller ikke, at de ikke faae Friløbder; de faae tværtimod saadanne og blive altsaa ved at spille. Der er nu endvidere det Besynderlige ved Planens hele Anlæg — hvad jeg ikke her vidtløstligere skal gaae ind paa at forklare, medens jeg derimod skal være fuldstændigt villig til at give alle de Oplysninger, som jeg nu har forffattet mig ved et alvorligt

Studium, til den høitærede Finantsminister, hvis han overhovedet ønsker dem —, at Finantsministeren, hvis han gaar hen og benytter sig af den rige Tilstrømning til og det store Begjær efter Løbder, som der findes i hele Landet — Classelotteriet er en af de meest hvide Institutioner; det hører med til det daglige Brød at spille i Classelotteriet, og det er derfor, som det ogsaa vil sees af vore Forhandlinger, den letteste Sag af Verden at uvide Classelotteriet og alligevel at faae Spillere nok —, og hvis han altsaa sælger alle sine Løbder — og det har Finantsministeren, saavidt jeg kan skjønne, i en Række af Aar gjort — langtfra, som man skalde troe, at være godt faren, tværtimod, hvad der just er pudsigt, taber, det vil sige, ikke faaer den Indtægt, som han kunde forskaffe sig. Naar Finantsministeriet derimod vilde begynde moderat og holdt Sedler tilbage i 1ste Klasse — Classelotteriet bestaar jo af to Lotterier, der ere aldeles identiske, hvert paa 50,000 Løbder — i et Antal af 13,800, saa vilde det have sikret sig heelt igjennem at kunne give Spillerne de Friløbder, som de nødvendigvis skulle have for at kunne fortsætte Spillet, og ikke en Smule Mere, og saa vilde Finantsministeren ved denne simple administrative Forandring vinde 150,000 Rbd. Dette Resultat vil komme frem blot ved den her af mig anbefalede overmaade simple Forandring. Naar Finantsministeren modererer Salget af Løbseidler og, istedetfor strax til 1ste Klasse at sælge Alt, hvad der er udstedt, foreløbigt beholder 13,800 Løbder tilbage, er Sagen dermed afgjort. For dem, der ikke kende disse Forhold nøiere, vil jeg endnu kun sige: Det er ganske sikkert, at det Hele er Lotteri; der er Mulighed for, at Finantsministeren vil vinde meget Mere, og der er ogsaa Mulighed for, at han vil vinde Mindre, men der er en saa overveienende Sandsynlighed for, at han paa meget Lidet nær just vinder de af mig nævnte 150,000 Rbd., at der ikke er den allerringeste Grund til at betragte den Indtægt, som saaledes kan tilvejebringes, for mindre sikker end enhver anden Indtægt, end f. Ex. den Indtægt, der for Diebliffet staaer opført for Classelotteriet. See, dette var det lille Bidrag, som jeg vilde tillade mig at yde